

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

VIKTOR E. FRANKL: ZDRAVNIK IN DUŠA

Odlomki iz knjige

Danes človek trpi ne samo zaradi siromašenja nagonov, ampak tudi zaradi izgubljanja tradicij. Zdaj mu nagoni že ne narekujejo več, kaj mora, tradicije pa mu ne povedo, kaj naj bi. Kmalu ne bo več vedel, kaj hoče, in bo kratko malo začel posnemati druge. Podlegel bo konformizmu.

Pred tisočletji se je človeštvo priborilo do vere v enega Boga, do monoteizma – kje pa ostaja vedenje o enem človeštvu, vedenje, ki bi ga rad krstil za monantropizem? Vedenje o enotnosti človeštva, enotnosti, ki presega vse različnosti, naj gre za barvo kože ali barvo stranke.

Dolgčas je nenehen opomnik. Kaj pelje v dolgčas? Brezdelje. Vendar delo ne obstaja mogoče za to, da bi ušli dolgčasu, ampak je dolgčas za to, da uidemo brezdelju in smo pravični do smisla svojega življenja. Življenjski boj nas drži v napetosti, ker življenjski smisel stoji in pade z zahtevo po izpolnjevanju nalog; ta napetost se torej bistveno loči od tiste, ki jo iščeta nevrotična želja po senzacijah ali histerična lakota po dražljajih.

Trpljenje naj bi človeka posvarilo pred otopelostjo, duševno mrliško otrplostjo. Dokler trpimo, ostajamo duševno živi. Da, v trpljenju celo zorimo, z njim rastemo – postajamo bogatejši in močnejši. Kot smo videli, ima kesanje smisel in moč, s katerima doseže, da je tako, kakor da se kakšen zunanji dogodek v notranji zgodovini (v moralnem smislu) ni zgodil; žalovanje ima smisel in moč, da nekako ohrani nadaljnji obstoj preteklega. Oba torej nekako popravljata preteklost.

Usoda sodi k človeku kot tla, na katerih ga drži težnost, vendar mu ta ne onemogoča hoje. Do svoje usode se moramo vesti kot do tal, na katerih stojimo – ta tla so odskočna deska za našo svobodo.

Viktor E. Frankl